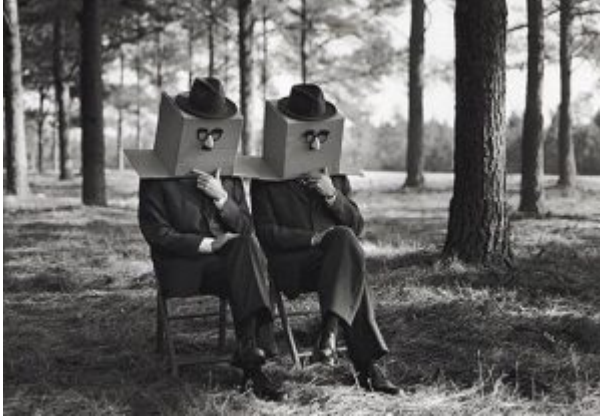

ΡΑΪΧ: ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΑΚΟ

«Δεν έχεις κανένα αισθητήριο για να διακρίνεις τον πραγματικά μεγάλο άνθρωπο. Ο χαρακτήρας του, τα βάσανά του, η λαχτάρα του, η οργή του κι ο αγώνας του για σένα σου είναι άγνωστα. Αγνοείς εντελώς πως υπάρχουν άντρες και γυναίκες που, από φύση τους, είναι ανίκανοι να σε

καταπιέσουν και να σε εκμεταλλευτούν άντρες και γυναίκες που θέλουν να είσαι ελεύθερος, πραγματικά κι αληθινά ελεύθερος.

Μα αντιπαθείς τούτους τους άντρες και τις γυναίκες, επειδή είναι έξω από τη φύση σου. Είναι απλοί και ειλικρινείς. Εκτιμούν την αλήθεια, όσο εκτιμάς εσύ την κομπίνα. Βλέπουν μέσα σου σα να 'σαι διάφανος, αλλά δε σε περιφρονούν. Θλίβονται για την κατάντια του ανθρώπου. Μα διαισθάνεσαι πως βλέπουν μέσα σου και νιώθεις να απειλείσαι. Αναγνωρίζεις τη μεγαλοσύνη τους, ανθρωπάκο, μόνο όταν πολλά άλλα ανθρωπάκια σου πουν ότι είναι μεγάλοι.»

«Ωθείς τους πραγματικά μεγάλους ανθρώπους να σε περιφρονούν, να αποστρέφουν με θλίψη το κεφάλι στη θέα της μικρότητάς σου, να σε αποφεύγουν και, το χειρότερο, να σε λυπούνται. Κι αν τύχει, ανθρωπάκο, να είσαι ψυχίατρος, ένας Λαμπρόσο για παράδειγμα, χαρακτηρίζεις τον αληθινά μεγάλο άνθρωπο εγκληματία ή εν δυνάμει εγκληματία και τρελό, επειδή ο μεγάλος άνθρωπος, αντίθετα από σένα, δε βάζει στόχο στη ζωή του τα πλούτη, την κοινωνική αποκατάσταση της κόρης του μ' έναν καλό γάμο, την πολιτική καριέρα ή τους ακαδημαϊκούς τίτλους. Έτσι, επειδή είναι διαφορετικός από σένα, τον αποκαλείς «μεγαλοφυΐα»

ή «παλαβιάρη». Εκείνος από την πλευρά του είναι πρόθυμος να παραδεχτεί πως δεν είναι μεγαλοφυΐα, μα ένα απλό, ζωντανό πλάσμα.

Τον χαρακτηρίζεις ακοινωνήτο, επειδή προτιμά να μένει μόνος με τις σκέψεις του, παρά να ακούει ανόητες φλυαρίες στις κοινωνικές εκδηλώσεις σου. Τον αποκαλείς τρελό επειδή ξοδεύει τα λεφτά του σε επιστημονικές έρευνες, αντί να τα επενδύει στο χρηματιστήριο, όπως εσύ. Έχεις το θράσος, ανθρωπάκο, στον αβυσσαλέο εκφυλισμό σου, να αποκαλείς έναν απλό, ειλικρινή άνθρωπο «ανώμαλο». Τον συγκρίνεις με τον εαυτό σου, τον μετράς με τα ευτελή σου κριτήρια και βρίσκεις πως δε φτάνει τις απαιτήσεις της δικής σου ομαλότητας.

Δεν μπορείς να δεις, ανθρωπάκο. Αρνείσαι να αναγνωρίσεις ότι εξωθείς αυτόν τον άνθρωπο, που σε αγαπά και θέλει να σε βοηθήσει, μακριά από κάθε μορφή κοινωνικής ζωής, επειδή την έχεις καταντήσει αφόρητη, είτε στο σαλόνι, είτε στην ταβέρνα. Ποιος τον έκανε αυτό που είναι σήμερα, μετά από βάσανα κι απόγνωση δεκαετιών; Εσύ, με την αναλγησία σου, τη στενοκεφαλιά σου, το διεστραμμένο τρόπο σκέψης και τις «απαράβατες αξίες» σου, που είναι ανίκανες να αντέξουν τις κοινωνικές εξελίξεις μιας δεκαετίας. Σκέψου μόνο όλα εκείνα τα αδιαμφισβήτητα στα οποία ορκιζόσουν τα χρόνια που μεσολάβησαν μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου.

Πες μου ειλικρινά, ανθρωπάκο, πόσα αναθεώρησες από αυτά; Κανένα, ανθρωπάκο. Ο μεγάλος άνθρωπος σκέφτεται προσεκτικά, αλλά όταν αφοσιωθεί σε μια ιδέα, βλέπει πολύ μακριά. Κι εσύ, ανθρωπάκο, όταν η ιδέα του αποδεικνύεται σωστή κι αντέχει στο πέρασμα του χρόνου, εκεί που η δική σου είναι ρηχή κι εφήμερη, του φέρεσαι σαν να 'ναι απόβλητος.

Εξωθώντας τον στο περιθώριο, σπέρνεις μέσα του τον τρομερό σπόρο της μοναξιάς. Όχι το σπόρο που γεννά μεγάλες πράξεις, αλλά το σπόρο του φόβου πως θα τον παρεξηγήσεις και θα τον προσβάλεις. Γιατί είσαι «ο λαός», «η κοινή γνώμη», «η συνείδηση της κοινωνίας». Αναλογίστηκες ποτέ σου, ανθρωπάκο,

τη γιγάντια ευθύνη που συνεπάγεται αυτή η ιδιότητά σου;

Αναρωτήθηκες ποτέ -πες μου ειλικρινά!- κατά πόσο, από την άποψη της μακροπρόθεσμης κοινωνικής εξέλιξης, της φύσης, ή των μεγάλων επιτεύξεων της ανθρωπότητας, από τη σκοπιά του Ιησού, για παράδειγμα, ο τρόπος σκέψης σου είναι σωστός ή λάθος; Όχι, δεν αναρωτιέσαι ποτέ αν ο τρόπος σκέψης σου είναι σωστός ή λάθος. Αναρωτιέσαι μονάχα τι θα πει ο γείτονάς σου ή, αν πράττεις το σωστό, πόσα λεφτά θα σου κοστίσει. Αυτά είναι τα μόνα που αναρωτιέσαι, ανθρωπάκο- αυτά και τίποτ' άλλο!»

[Βίλχελμ Ράιχ](#) (24 Μαρτίου 1897 – 3 Νοεμβρίου 1957). Αυστριακός ψυχαναλυτής, μέλος της δεύτερης γενιάς ψυχαναλυτών μετά τον Σίγκμουντ Φρόυντ και μία από τις πιο ριζοσπαστικές προσωπικότητες στην ιστορία της ψυχιατρικής. Υπήρξε ένας από τους πλέον αμφιλεγόμενους διανοητές της σύγχρονης εποχής. Έγινε γνωστός κυρίως μέσα από τα βιβλία, *Η Μαζική Ψυχολογία του Φασισμού*, *Η Ανάλυση του Χαρακτήρα*, *Άκου Ανθρωπάκο*. Απόσπασμα από το βιβλίο του Βίλχελμ Ράιχ, *Άκου ανθρωπάκο*, εκδόσεις [Αποσπερίτης](#).

Πηγή/φωτογραφία: doctv.gr